

Ümmet Olarak Görevimiz Emri Maruf, Nehyi Münker

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri cümleinizden razı olsun. Yaptığınız dualar müstecab olsun. Mevlam hem dünyada hem âhirette neleri istemişseniz istediklerinize, umduklarınıza nail eylesin. Korktuklarınızdan uzak eylesin, emin eylesin. Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin. Rahmetine eren, rızasını kazanan, sevdiği, razı olduğu âşık-ı sâdık kullarından olmayı cümlemize nasip eylesin.

a. Peygamberimizin Dünyaya Teşrihi Bizden Önceki Ümmetlere Bildirilmiştir

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Bu kainatın, bu hayat-ı dünyanın âhir zaman Peygamberi Muhammed-i Mustafâ'nın geleceği mâlumdu. Kesin... Kainatın düzeni, tertibi, olayların sıralanışı, önceden Allahu Teâlâ hazretleri tarafından takdir olunmuştu ve bizden önceki insanlara bizim geleceğimiz, Peygamber Efendimiz'in evsâfı, şânı ve Peygamber

Efendimiz'e bağlı olan biz ümmet-i Muhammed'in hâli ve sıfatları bildirilmişti. Kesin, kesin. Olmadan evvel bildirilmişti.

Nitekim Kur'ân-ı Kerîm'den bunun misalini istiyorsanız. Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى
الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ

*Muhammedün Rasûlullâh.*¹

"Muhammed, Allah'ın gönderdiği bir vazifeli kuldur, elçidir. Allah'ın Resûlüdür, insanlara gönderdiği elçisidir." *Vellezîne me'ahû.* "Onun ümmetinden olan, onun etrafına toplanmış olan o ashabı, onunla beraber olan mü'minler." *Eşiddâü ale'lküffâri ruhamâü beynehum.* "Din düşmanlarına, Allah düşmanlarına, iman

---

¹ 48/Fetih, 29.

düşmanlarına, zalimlere, kâfirlere karşı pehli-
van gibi kuvvetli, şiddetli. Ama kardeşini îsâr
eder, kendisine tercih eder." *Terâhüm
rukke'an sücceden.* "Onlara baksan onları na-
mazda, niyazda, rükuda, secdede görürsün."
Yebteğûne fadlen minallâhi ve rıdvânâ. "Al-
lah'ın fazlına ermek için, rızasını kazanmak
için can attıklarını, her çalışmalarını bu mak-
satla yapmış olduklarını görürsün."

O ümmet-i Muhammed böyle insanlardır!
Resûlullah'ın etrafındaki ashabı, onunla bera-
ber olanlar işte böyle insanlardır!

Sîmâhüm fî vücûhihim min eseri's-sucûd.
"Secdeden, yüzlerinde izleri, alametleri var-
dır."

b. Müminin Yüzünde Secde Alametleri Vardır

Yüzlerinde secdeden oluşmuş izler, emareler,
görünümler, alametler vardır. Baktın mı bu
adam secde ehli, bu adam namaz ehli, bu
adam mü'min, bu adam Allah'ın iyi kulu, mü-
barek kulu diye yüzünden, alametinden görü-
lebilecek alametleri vardır.

Sîmâhum. "Alametleri vardır." *Fî vücûhihim*. "Yüzlerinde." *Min eseri's-sucûd*. "Secde etmekten hasıl olan."

Secde etmekten insanın yüzünde iki türlü iz meydana gelir. Bir, anlî nasırlaşır, alnından anlaşılır. İki, yüzü nurlanır, nurundan anlaşılır.

Bizim Ankara'daki bir profesör arkadaşımıza, Fransa'dan gelen bir profesörü karşılasın, Ankara'da gezdirsin, mihmandarlık etsin diye fakülte görev vermiş. İyi Fransızca bilir, ağzı laf yapar bir arkadaş, [o anlatıyor;]

"Onu aldım, Etnografya Müzesi'ne götürdüm. Ankara'daki Hititliler'in eşyalarının filan bulunduğu müzeye götürdüm, gezdirdim. Yani müzeyi merak ediyordur, görmek ister diye, Fransız profesörü gezdirmek için, oraya götürdüm." diyor.

Adam konuşkan, adam tatlı, adam uyanık, adam zeki... Ama ne kadar uyanık onu söyleyeceğim. Uyanıklığının da bir sınırı var.

"Orada bana 'şu adam derviş' dedi. Karşıda birisini gösterdi, halktan birisini. Halkın arasından, o kadar halkın arasından birisini gösterdi." diyor.

Fransız, bizim İlahiyat Fakültesi'nden profesör arkadaşına, o zaman belki profesör de değildi belki doçentti, demiş ki;

"Şu adam var ya, şu karşıda görünen bu adam..."

Türkiye'den kimseyi bilmiyor.

Nereden anlıyor?

Yüzünün alametinden, görünüşünden anlıyor; "Şu adam derviş" demiş.

Bizim arkadaş da; "'Deme ya!' dedim kendi kendime." diyor.

O gösterdiği adamın yanına gittim, Anadolu'nun bir adamı işte, belki köylü bir dayı.

"'Selamün aleyküm! Hemşerim nasılsın, iyi misin, hoş musun?' dedim." diyor.

Sokulgan, ağzı çok tatlı, dilbaz, hünerli, böyle kalp kazanmasını bilen bir kimse.

"Nasılsın, iyi misin, hoş musun ne yapıyorsun, nereden geldin?"

Anadolu'nun bir [şehrinden] gelmiş oraya.

"Böyle biraz kendime ısındırdıktan sonra, konuştuğundan sonra, eğildim, 'Ehli tarik misin?"

Hangi Efendi'ye bağlısın' dedim, ehli tarik olduğu anlaşıldı." diyor.

"Yahu kardeşim!" diyor bana anlatırken. Böyle heyecanlı bir şekilde anlatırken;

"Elin Fransız'ı..."

Evet, anlar. Zeki insan anlar.

Yüzünden belli olur, bir insanın yüzünden belli olur. Bazı insanlara deniliyor ki;

"Bu adam insan sarrafıdır."

Sarraf ne yapar?

Altının hakikisini, sahtesini ayırır. Yani bu kalp altın diye anlar. Sarraf...

İnsan sarrafı ne demek?

Bu adam iyi insan mı kötü insan mı anlar.

Ben abimin dükkanına otururdum. Abim ticaretle meşgul olduğu zaman, yazıhaneye. "Gel bakalım" der bana abim. Altı yaş büyük benden. şakacı mı şakacı, bir ömür, çekilmez bir abi, tatlı bir abi.

Gel otur.

Otururum ben. Bana der ki;

"Sen üniversitede okudun, üniversite diploması aldın, burası da piyasa üniversitesi. Otur bakalım."

Dükkan neymiş?

Piyasa üniversitesiymiş. Alışveriş, ticaret üniversitesiymiş.

"Otur bakayım şuraya."

Otururum.

Birisi gelir, yazıhaneye bile almaz. Yazıhanenin kapısını açıp da içeri buyur etmez. Camı açar, tezgahlara:

"Mehmet! Ne kadar verdiğin şey? Kaç kilo?" sorar yazar.

Hesap?

"Borcunuz şu kadar, alacağınız bu kadar. Teşekkür ederim, buyrun..."

Soğuk, resmi, bir şey yok.

Birisi gelir;

"Ooo!.. Hoşgeldin" bilmem ne, yazıhanenin sürmeli kapısı böyle gıcıııııı... açılır, içeri çağırır;

"Çay mı içersin, kahve mi içersin, vişne şurubu mu içersin? İşte orada, dışarda özel şurup yapan -handmade meşrubat yapan- kimseler var, onu mu istersin?" bilmem ne...

Çok ikram... Onu öyle uğurlar.

Birisi gelir, ona kaş çatar, "yok" der kapıyı dırt, cam da sürgülü, trakk camı kapatır.

Ben kızarıyorum, bozarıyım ya buna niye böyle sert muamele etti bu böyle? Yani kovar gibi bir şey yaptı filan. Sorarım hepsini;

Abi buna niye ikram ettin?

Buna niye resmi davrandın?

Buna niye camı tokat patlatır gibi pat diye yüzüne kapattın?

Hepsinin sebebini söyler.

Bu, bu yüzüne camı kapattığım; mal aldı, borcunu ödemedi, sahtekâr. Yine dalavereye, aldatmaya geliyor, yüz vermiyorum. Daha önceki muamelelerinden anladığım, bildiğim bir kimse. Onun için ona hiç yüz vermiyorum.

Öteki, içeri davet ettiğim, böyle çok tatlı muamele ettiğim; çok dürüst, çok temiz bir insandır, çok sevimli tatlı bir insandır, ne kadar iyilik yapsam layık olan bir insandır ondan.

Ötekisi?

Şu böyle, bu böyle filan... Adamına göre muamele, yani insan sarrafı.

Ben de hakikaten o piyasa üniversitesinde kısa bir iki saatlik dersten bayağı istifade ederdim. Otururdum oraya, öyle görmekten istifade ederdim.

İnsanların yüzlerinde alametler var da gören görüyor, anlayan anlıyor, dikkat etmeyen, dikkat etmiyor. Yoksa bu adam dürüst mü değil mi diye 'şıp!' diye anlar. Umumiyetle anlayanlar anlayabilir.

[Bu Fransız,] çok aptal, çok ahmakların arasında biraz daha yüksekçe, sivri zekası olan bir kimse.

Neden tam hududu geçememiş?

Aptallar dünyasından kurtulup akıllılar âlemine ayak basamamış?

Müslüman olmamış. Akli olsaydı müslüman olurdu.

Nasreddin Hoca, eşeğin kuyruğu yanar mı yanmaz mı diye merak etmiş, ondan sonra eşeğin kuyruğunu yakmış. Eşek de can havliyle kaçarken arkasından bağırmış;

“Aklın varsa dereye koş!” diye.

Tabii dereye koştuğu zaman sönecek.

Haa, bu adamlar yanıyor. Akli varsa bunların, kuyruklarındaki yangınları söndürmek için dereye koşması lazım.

O kadar akıllı değil ama etrafı biraz seziyorlar, azıcık anlıyorlar; “Bu adam ehli tarik.” diye anlıyor. Yani, *sîmâhüm fî vucûhihim min eseri’s-sucûd*. Müslümanların alameti vardır.

Sözün başına dönelim. Bu kainatta her şey bellidir, düzenlidir, düzenlenmiştir, kaderin kalemeleri olmuşları ve olacakları yazmıştır, kalem mükrekebi kurmuştur, kalem kenara konmuştur. Her şey belli. Ta Hazreti Adem zamanından âhir zaman Peygamberi Muhammed-i Mustafâ gelecek diye bellidir.

Muhammedün rasûlullah vellezîne me‘ahû eşiddâü ale’lküffâri ruhamâü beynehüm terâhüm rukke‘an sücceden yebteğûne fadlen minallahi ve ridvânan sîmâhüm fî vücûhihim min eseri’s-sücûd.

Zâlike meselühüm...²

Bütün bu sözler nereden?

Tevrat’tan.

Kur’ân-ı Kerîm’in içinde eski kitapların hepsinden bölümler vardır. Kur’ân-ı Kerîm’in bir özelliği de bütün eski mukaddes kitapları toplamış olmasıdır.

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

Fîhâ kütübün kayyime.³

---

² 48/Fetih, 29.

³ 98/ Beyyine, 3.

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ

وَمُوسَىٰ

*Inne hâzâ le-fi's-suhufi'l-ûlâ suhufi İbrahîme ve Mûsâ.*⁴

Söylediğim gibi misalleri çok bunun.

Bak, Tevrat'tan âyetler aldı.

Peki, Tevrat'tan aldığı bu ayetlerin bu günkü Tevrat'ta yeri var mı?

Var.

Nereden biliyorsun? Sen eski Tevrat'ı, İncil'i okudun mu?

Okumadım, mahsustan okumadım. Aklım karışır diye okumadım. Kur'an'ı doğru düzgün öğreneyim diye okumadım. Kur'ân-ı Kerîm'le aklıma bir şey karışmasın diye okumadım. Peygamber Efendimiz, "Onların kitaplarını okumayın. Okursanız bir yeri inkar etseniz belki doğru bir yeri inkar edersiniz, kabahat olmuş olur, günah olmuş olur; yanlış bir yeri tasdik

---

⁴ 87/ A'lâ, 18.

ederseniz yanlışlığı tasdik etmiş olursunuz, günah olur." diye eski kitapları okumaktan men ettiği için okumuyorum.

Ama bize profesörümüz [Muhammed] Hamidullah Bey, Tevrat'ı, İncil'i getirdi, "İşte şurada" diye gösterdi.

Bak, Tevrat'ta Muhammed'in Resûlullah olduğu, âhir zaman peygamberinin ümmetinin evsafının şöyle şöyle olduğu yazılıydı.

Tevrat'ta var. Tevrat kaç bin yıl önce, kaç yüz yıl önce Peygamber Efendimiz'den.

Neden?

Neden önceden, sonradan olacak şey yazılabilmiş oluyor?

Söyleyin!

Önceden planlı olduğundan, kader yazmış, her şey belli olmuş olduğundan.

Ümmet-i Muhammed'in evsafı Tevrat'ta var. Yahudiler, Peygamber Efendimiz gelecek diye bekliyorlardı. Tevrat'ta ismi geçen Peygamber gelecek diye, Peygamber Efendimiz'in doğma zamanlarında bekliyorlardı. Hatta Peygamber Efendimiz küçükken, Suriye'ye seyahate

gittiği zaman, bazı rahipler Peygamber Efendimiz'de peygamberlik alametlerini görmüşlerdi. Çünkü gezdiği yerde üstünde bulut gezerdi. Peygamber Efendimiz'in gölgesi yere düşmedi.

Niye düşmedi Mehmet söyle bakalım?

Çünkü üstünde bulut gezerdi. Gölgeleendirirdi Allah, gölgeleendirirdi.

Bir şair de ne diyor?

“Resûlullah nurdandı, nurun gölgesi olmaz.” diyor.

O da güzel. Ağzına sağlık mübareğin. Ne güzel söylemiş!

Hiçbir yerde bulut yokken bir insan nereye giderse üstünde bir bulut gezerse, bir rahip de bunu görürse ne der?

"Bunda bir iş var" der.

“Aaa!.. Bu, Tevrat'ta anlatılan âhir zaman Peygamberi olmalı, zamanı da yakındı.” diye anladılar. Ebu Talib'e dedi ki;

"Bu yeğenini Şam'a götürme. Aman ha! Burada benim gördüğüm alametleri başkaları da görürse bir şeyler yapabilirler."

Bunları niçin söylüyorsunuz?

Sözümü ispat etmek için söylüyorsunuz.

Neden söylüyorsunuz, bütün bu teferruatı neden söylüyorsunuz?

Her şeyin planlı programlı [olduğunu söylemek için.]

Bu "plan" ve "program" kelimelerini kullanmak istemiyorum ama Türkçesini bulamadım. O kadar Batı dillerinin kelimelerine bulaşmışız ki! Haydi çıkart bunları, "planlı" yerine ne diyeceksin!..

Düşünölmüş, tasarlanmış her şey, kararlaştırılmış, yazılmış, çizilmiş, belli olduğundan yahudiler Peygamber Efendimiz gelecek diye biliyor; *ve meselühüm fi'l-incîli ke-zer'in ahrece şat'ahu...*⁵ diye âyetin sonuna kadar giden evsâf, "İncil'de de şöyle anlatılıyor." diyor.

---

⁵ 48/Fetih, 29.

"Yukardaki anlatım Tevrat'tandı, aşağıdaki anlatım da İncil'dendi." diye bildiriliyor.

Neyi ispat ettim ben şimdi Kur'ân-ı Kerîm'le? Peygamber Efendimiz'in geleceğinin, yüzyıllar önceden mukaddes kitap okuyan insanlar tarafından bilindiğini, mukaddes kitap Tevrat'ta, mukaddes kitap İncil'de Peygamber Efendimiz'in geleceğiyle ilgili bilgiler olduğunu niye söyledim?

Her şey düzenli ve belli de ondan. Her şey düzenlenmiş, tasarımlanmış, tasarlanmış, kararlaştırılmış. Kader, levh-i mahfuza olacakları yazmış, mürekkep kurumuş. Tamam.

Hazreti Adem *aleyhisselam* peygamberlerin ilki, sonu âhir zaman Peygamberi Muhammed-i Mustafâ, ondan sonra peygamber yok.

Evliya var, peygamber yok. Allah'ın sevgili kulları var, başka peygamber yok.

"O Peygamber şöyle olacak böyle olacak" diye bilgiler eski kitaplarda mevcuttur.

Eski ümmetler biliyorlardı. Hatta eski ümmetlerden;

"Eğer ileride sizin çocuklarınız, torunlarınız veya sizler böyle bir şahısla karşılaşırsanız."

*Le-tü'minünne bihî ve le-tensurunnehû.*⁶

"Ona inancaksınız ha! Muhakkak ve muhakkak ona yardım edeceksiniz tamam mı?" diye hepsinden söz de alınmıştı.

Eski kutsal kitaplara bağlı ümmetlerden söz alınmıştı.

Aklınıza takılan bir şey var mı?

c. Kainatta Kıyamete Kadar Olacaklar Levh-i Mahfuz dadır

Yani kainatın her şeyi Hazreti Adem *aleyhisselam* zamanından sonuna kadar planlanmış. Hatta Peygamber Efendimiz bir olay anlatıyor. İmam Buhârî'de, Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîfinde var.

Musa *aleyhisselam*, Adem atamız *aleyhisselam*'a demiş ki...

Mirac'ta Peygamber Efendimiz hepsini gördü ya... Hepsini bir bir ziyaret etti, konuştu.

---

⁶ 3/ Ali İmran, 81.

Miraç; çok muazzam bir olay, çok derin bir olay, çok muhteşem bir olay! Peygamber Efendimiz Sâhibu'l-mîrâc. Kimseye nasip olmamış bir büyük makam o.

İrmedi evvel gelen bu devlete.

[Kimse layık olmadı bu ri'fate.]

Bu kadar böyle Allah'ın huzuruna kabul olmak, Mirac'a çıkmak başka kimseye nasip olmadı. Mirac'ta gördü [onları]. Yedi kat semayı geçti, peygamberlere imamlık da yaptı, hepsiyle de konuştu. Adem atamızı gördü, Musa *aleyhisselam*'ı gördü, İbrahim *aleyhisselam*'ı gördü, gördü, gördü... konuştu hepsiyle.

Musa *aleyhisselam* Adem atamıza, Adem dedemize -hepimizin dedesi ya- ne demiş?

Demiş ki; "Ah sen değil misin! Allah'ın yaklaşmayın dediği ağaca yaklaşıp da cezalanıp da cennetten bizi çıkaran sen değil misin? Ah dedem! Niye yaptın bunu?" gibi konuşmuş.

Çünkü biliyorsunuz cennetteydi Adem atamız. Allahu Teâlâ hazretleri buyurdu ki;

وَكَلَامِنهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

*Fe-külâ minhâ rağaden haysü şî'tümâ ve lâ
tekrabâ hâzihi's-şecerate fe-tekûnâ mine'z-
zâlimîn.*⁷

"Yiyin için ama şu ağaca yaklaşmayın. Sonra isyan etmiş olursunuz, günaha girmiş olursunuz. Şu ağaca yaklaşmayın!" dedi.

Şeytan geldi yanlarına;

"Sizi, cennette ebediyen kalmanıza sebep olacak bir şeye akıl öğretiyim mi, kılavuzlayayım mı, yol göstereyim mi?" dedi.

Cennette ebedi kalacaksınız, bak elinizden bu cennette kalmak, bu nimet hiç gitmeyecek...

هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى

*Hel edüllüküm alâ şecereti'l-huldi ve mülkin
lâ yeblâ.*⁸

---

⁷ 2/ Bakara, 35.

⁸ 20/ Taha, 120.

"Ebedi bir saltanat, nimet, devlet, saadet sahibi olduğunuz bir şeyi istemez misiniz?"

"İsteriz" dedi Adem *aleyhisselam* dedemiz, Havva anamız da. Ve Allah'ın "yaklaşma!" dediği ağaca yaklaştılar ve onun meyvasını kopardılar, yediler.

Kur'ân-ı Kerîm'de var bu, oradan söylüyorum zaten. Âyetleri okuyorum;

*Fe-ekelâ.*⁹ "İkisi birden yasak meyveyi yediler." Halbuki Allah "yemeyin!" demişti.

وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ

*Ve lâ takrabâ hâzihi's-şecerate.*¹⁰ "Ben size böyle bu ağaca yaklaşmayın dememiş miydim?" diye, Allahu Teâlâ hazretleri cennetten çıkarttı filan.

"Yapmasaydın ya bunu, niye yaptın bunu?" demiş.

Peygamber Efendimiz anlatıyor, ben oradan naklediyorum.

---

⁹ 20/ Taha, 121.

¹⁰ 2/ Bakara, 35; 7/ Âraf, 19.

[Musa *aleyhisselam*] böyle demiş.

Adem atamız ne demiş?

Demiş ki; "Yâ Musa! Beni takdir kaleminin yazdığı ve yazının kaleminin kuruduğu bir mukadder olaydan dolayı mı kınıyorsun? Allah takdir etmiş, bu böyle olacak. Ondan oldu bunlar, yani ondan dolayı mı beni kınıyorsun?" dedi.

Adem atamız Musa *aleyhisselam*'a böyle cevap vermiş. Yani Musa *aleyhisselam*'ı susturdu, ikna etti, ağzının payını verdi, yani cevabı verdi, diyor [Peygamber Efendimiz.]

Tabii bunlar hep hakikaten, mukadderattan dolayı [olan şeylerdir]. Allah yazmış, dünyaya inecekler.

İnsan nesli dünyada gelişecek ve ne olacak?

Sonunda insanlar şu kadar milyon sene yaşayacaklar, âhir zaman peygamberi gelecek.

Âhir zaman peygamberinden sonra ne olacak?

Kıyamet kopacak.

Kıyamet kopmasının alametlerini bile söylemedi mi Peygamber Efendimiz?

Bak, aradan 1400 küsur sene geçti. "Kıyamet kopacağı zaman şu olacak, şu olacak, şu olacak... " diye kıyamet alametlerinin çoğunu söylemedi mi? Yarın isterseniz okuyayım o hadisleri?

"Şöyle olacak, şöyle olacak, şu olacak..." diye olacakları söyledi.

Demek olacakları söylemek nereden mümkün olur?

İş bilindiği için, tasarımılandığı için, yazıldığı için, mukadder olduğu için olur değil mi?

Mukadder olduğu için eski ümmetler Peygamber Efendimiz'in geleceğini biliyordu. Tevrat'ta İncil'de bizim ümmetimiz yazılıydı. Mukadder olduğu için Peygamber Efendimiz kıyamet alametlerini bildiriyor.

d. Ümmet-i Muhammed Hayırlı ve Özel Bir Ümmettir

Muhterem kardeşlerim!

Bu mukadderât arasında biz mübarek bir ümmetiz, görevli bir ümmetiz. Ümmet-i Muhammed, bizler, yani sen ve ben ve öteki arkadaşlarımız, Ümmet-i Muhammed, bizden önceki

selef-i salihinimiz, bizden sonraki salih nesillerimiz...

Biz neyiz?

Görevli bir ümmetiz.

Ne görevi bu?

Ne görevin var senin?

Bunu bilmen lazım. Bu konuşmayı ben zaten onun için yapıyorum. Senin görevini sana hatırlatmak için yapıyorum.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

*Küntüm hayra ümmetin.*¹¹ “Siz en hayırlı ümmetsiniz.”

Ümmetlerin en hayırlısı kimmiş?

Biz.

Peygamber Efendimiz peygamberlerin serveri, seyyidi: *Seyyidü'l-evveline ve'l-âhirîn server-*

---

¹¹ 3/Âl-i İmrân, 110.

i kâinât Muhammed-i Mustafâ. Ümmeti de
ümmeplerin serveri.

Hayra ümmetin. "En hayırlı ümmet." *Uhricet
li'n-nâsi.* İnsanlar için özel olarak çıkartıldınız
siz, özel imalatsınız."

Allah sizi özel olarak takdir eyledi, Ümmet-i
Muhammed gelsin diye.

Görüyor musunuz halinizi?

Vay be siz neymişsiniz, biz neymişiz!

Uhricet li'n-nâs. "İnsanlar için özel olarak or-
taya çıkartılmış bir ümmetiz." *Te'murûne
bi'l-mârûfi ve tenhevne ani'l-münkeri.* "Emr-
i mâruf yaparsınız, nehy-i münker yaparsınız."

Yani bu ümmetin görevi ne?

Hakkı tutmak, hakkı desteklemek, emr-i
mâruf yapmak, nehy-i münker yapmak.

Emr-i mâruf ne demek?

"İyi olan, sevaplı olan, doğru olan, mantıklı
olan, bilimsel olan, hayırlı olan, faydalı olan
her şeyi yapılışın diye çalışmak, yapılmasını
zorlamak ve yapılmasına yardımcı olmak."

Emr-i maruf bu.

Nehy-i münker ne demek?

Kötü olan, akla aykırı olan, mantığa ters düşen, zararlı olan, çirkin olan, şerli olan, her şeyi de yaptırtmamaya çalışmak. O olmasın diye, ortadan kalksın diye, yapılmasın diye uğraşmak.

Görevimiz var.

Dünyadaki insanların jandarması kim?

Biz.

Görevimiz ne?

Emr-i mâruf yapmak, nehy-i münker yapmak, Allah yolunda cihat etmek. Allah'ın dinini, emrini, ahkâmını hakim kılmaya çalışmak. Kötüyü hoş görmek yok, kötüye eyvallah yok. Öyle yağma yok! Kötüye şakşakçılık yok, kötüye "kötü" diyecek, "yanlış bu" diyecek, "kötü" diyecek, "bu koca göbekli puta tapılmaz" diyecek.

Nereden çıkarttınız buna tapmayı?!

Ne güzel söyledi Salih kardeşimiz, kulağımdan çıkmıyor. Hintliler'in on tane putları varmış, şimdi onu da gitmiş, kalmışlar putsuz.

Nereden öğrenmiş, çok hoşuma gitti o şey.

Tabii kuru dallara tutunursan tutunduğun dallar elinde kalır, kırılır. Sağlam yere yapışmazsan öyle olur. Kendi elinle yaptığın putlara taparsan o putların hükmü kalmaz.

Kötüyü söyleyeceğiz ama nasıl söyleyeceğiz?

Tatlı tatlı, yani karşı tarafı kışkırtmayacak, fışkırtmayacak, isyan ettirmeyecek, kabul edecek tarzda, münasip bir şekilde söyleyeceksin.

O [yumuşak söylemek] nereden çıkıyor? Biz cihat edeceğiz, kavgacıyız, bak bıyıklarımız aşağı sarkık, biraz daha uzarsa kıvrırız koç bıyığı gibi olur. Kimimiz karateye çalıştık, kimimiz Judoya, kimimiz yumruğa çalıştık?

“Boks” demiyorum, acayip bir kelime, hiç de hoşuma gitmiyor. Yumruk...

Allahu Teâlâ Musa *aleyhisselam*'ı Harun *aleyhisselam* ile Firavun'a gönderirken ne dedi?

“O Firavun'un yanına gidin.”¹²

---

¹² 20/ Taha, 43.

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّيْنَا

Fe-kûlâ lehû kavlen leyyinâ. “Yumuşak yumuşak konuşun onlara.”

Firavun’a nasıl konuşacak Musa *aleyhisselam* ve Harun *aleyhisselam*?

Fe-kûlâ lehû kavlen leyyinâ.

Leyyin ne demek?

“Yumuşak” demek.

“Yumuşak söz söyleyin ona. Yumuşak yumuşak konuşun, tatlı tatlı konuşun, sevimli sevimli konuşun. Öyle isyan ettirmeyecek, karşı getirmeyecek, ‘Yok ya! Kabul etmiyorum! Vay! Bilmem ne...” [dedirtmeyecek,] kavgaya döndürmeyecek tarzda akıllı uslu, hikmetli hikmetli konuşun.”

لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى

*Le’allahû yetezekkeru ev yahşâ.*¹³ “Belki siz böyle konuşunca, adam gerçekleri hatırlar, Allah’tan korkar, belki doğru yola gelir.”

---

¹³ 20/ Taha, 44.

"Tamam, ben tanrı manrı olamam, ben küçük bir bebektim, büyüdüm. Ondan sonra 'Mısır'ın tanrısıyım' diye millete böyle söylemeye başladım ama böyle şey olmaz. Vazgeçtim ben bu davadan. Musa *aleyhisselam*'a iman ettim, doğru yola geldim." der belki.

Yumuşak söyleyeceğiz.

Demek ki yumuşak yumuşak söylemek, *kavli leyyin* ile, yumuşak konuşmayla konuşmak çok önemli. Tatlı, güzel, güleç yüzle, severek, karşımızdaki insana acıyarak; "Bu, beni inkar ettiği zaman, benimle zıtlığı zaman imanı kabul etmeyecek, cehenneme düşecek, yanca-zavallı. En iyisi ben bunu kışkırtmadan, fışkırtmadan bu işi ona kabul ettirmeye çalışayım." [diye düşünmeliyiz.]

Bizim köyümüzde bir söz vardır, halk tabiri. "Elleri kınalı Zeynebim, üstüne varsam kuyuya kaçacak" derler. yani kuyuya düşecek. Kuyuya arkasını dönmüş, üstüne varsan, o geri giderken 'pat!' diye kuyuya düşecek.

Kuyuya düşürmemek lazım, yumuşak konuşmak lazım, kaçtırmamak lazım. Çocuğa 'höt!',

‘möt!’ , bilmem ne filan, çocuk kaçayım derken ‘cup!’ ocağa düşer, mangalın üstüne devrilir mesela.

Ne yapacağız?

Yumuşak davranacağız.

Görevimiz var muhterem kardeşlerim! Görevimiz var, emr-i mâruf yapacağız, nehy-i münker yapacağız, Allah yolunda cihat edeceğiz, Allah’ın dinini yayacağız, Allah’ın emrini öğreteceğiz, çalışacağız.

Cihat... Cuma hutbesinde Mehmet Ali [Torlak] kardeşimiz, Mehmet Ali Hoca güzel bir söyledi, dedi ki; "Cihat sadece kılıçla, hudutta düşmanla çarpışmak değildir."

Burada bizim şu mescidi açmamız, şurada, beş vakit namazı burada kılmak için uğraşmamız, kendi kendimizi zorlamamız, ezan okumamız, çoluk çocuğumuza burada namaz kıldırılmamız, iftar etmemiz bu da bir cihat. Şu anda bir cihat bu!

Neden?

Küfür deryasında bir selamet ada burası: *Lâ ilâhe illallah* deniliyor.

Dünyada Allah'ın en sevdiği yerler nerisidir?

Koylar mı, körfezler mi, adalar mı, dibi görünen pırıl pırıl parlayan Coral Sea'nin kumlu denizleri mi, plajları mı?

Allah'ın en sevdiği yer neresi?

Look outlar mı?

Allah'ın en sevdiği yerler en manzaralı yerler mi?

Değil.

Allah'ın en sevdiği yerler mescitler. Biz burada, Allah'ın en sevdiği yer yaptık burayı. Tertemiz temizledik burayı. Halısını üç defa sabunla, köpürte köpürte makineyle yıkadık, çamur çıktı buradan. Halısı temiz oldu, maddesini temizledik. Bu duvarlar *lâ ilâhe illallah*'ı duydu. Bu duvarlar bize dua ediyor, bu maddelerin zerrelere bize; "Bunlar Allah'ın mü'min kulları, *lâ ilâhe illallah* diyorlar, Kur'an okuyorlar, ibadet ediyorlar burada." diye dua ediyor.

Burayı hem maddeten temizledik hem manen temizledik. Çünkü müşriklik ve küfür pisliktir.

*Inneme'l-müşrikûne necesün.*¹⁴ “Müşrikler, necistir.” diyor.

Yani büyük abdest gibi küçük abdest gibi necaset. Müşriklik necasettir, iman temizliktir.

Tertemiz yaptık burayı; maddeten de temiz yaptık manevî bakımdan da temiz yaptık. Görünmeyen yönünden de nurlandı burası. Biz burada *Allahu ekber, Hayyâlessalah, Hayyâlelfelah* dediğimiz zaman dönüp, kaç tane erkek var, kaç tane kız var diye, cemaatimizi sayıyoruz, şurada cetvele işliyoruz. Bunlar görünenler. Görünmeyen cemaatler var, melekler var. Bahçeler dolu, arabaların üstünde namaz kılıyorlar. Her taraf dolu...

Neden?

Lâ ilâhe illallah diyoruz. Semalara kadar melekler dolu. Buraya yığılı durumda. Vay! Brisbane’de bir mescit açılmış diye melekler yığılıyor. Bu da bir cihat.

Biz Allah’ın, siz ve biz Allah’ın görevli kullarıyız.

---

¹⁴ 9/ Tevbe, 28.

Görevi unutmamalım.

Biz burada üç kişi görevli, nöbetçi tayin ediyoruz. Her gün nöbet çizelgesi, cetveli var.

Neden?

Biz düzenli bir insanız. Müslümanlar düzenlidir. Nöbeti bana da yazsınlar, ben de yüznumarayı temizlerim. İstersen şimdi gideyim, kollarımı sıvayayım, temizleyeyim. Temizlerim.

Neden?

Düzen, intizam önemli.

Zaten bizim büyük mürşitlerimiz nefsi kırmak için neler yapmışlar! Yüznumara temizliği yapmışlar, bulaşık yıkamışlar, çobanlık yapmışlar... Bunların hepsi yapılır.

Görevli bir ümmetiz, görevli ümmetsiniz, vazifeniz var. Mü'minsiniz, müslümansınız, vazifeniz var.

Vazifeniz ne?

Kebap dükkanı çalıştırmak mı?

Değil.

İşçilik yapmak mı?

Değil.

Ticaret yapmak mı?

Değil.

İşsiz olarak yan gelip yatmak mı?

O da değil.

Göreviniz ne?

Allah'ın dinine yardımcı olmak. Cihat etmek, emr-i mâruf, nehy-i münker yapmak. Cihadın çeşitleri, hizmetlerin çeşitleri çoktur, onları yapmak.

Görevli ümmetsiniz.

هُوَ سَمَّيَكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ
الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ

*Hüve semmâkümü'l-müslimîne min kablü ve fî hâzâ.*¹⁵ “Allah, eski insanların da mü'minlerine müslim adını verdi, bize de.”

---

¹⁵ 22/Hac, 78.

Biz de müslümanız, Musa *aleyhisselam*'ın zamanında ona iman edenler de müslümandı, Lût *aleyhisselam*'ın zamanında ona iman edenler de müslümandı: *Hüve semmâkümü'l-müslimîn*.

Bizleri müslüman diye isimlendiren kim?

Allah. *Hüve*.

Hüve semmâkümü'l-müslimîn. "Allah sizi isimlendirdi müslüman diye." *Min kablü fî hâzâ*. "Eskiden de, şimdi de." *Li-yeküne'r-rasûlü şehîden aleyküm ve tekûnû şühedâe ale'n-nâsi*.

İnsanlara karşı biz Allah'ın mahkeme-i kübrâda neleriyiz?

e. Biz İnsanlara Karşı Allah'(c.c.)ın Şahitleriyiz

“Allah'ın şahitleriyiz.”

Mahkeme-i kübrâda kâfirlere karşı, mü'min olmayan, gayrimüslim olan, müşrik olan, kâfir olan, dinsiz olan, ateist olan insanlara karşı biz Allah'ın neleriyiz?

Mahkeme-i kübrâda şahitleriyiz.

Li-yekûne'r-rasûlû şehîden aleykûm ve tekûnû şühedâe ale'n-nâsi. "İnsanlara karşı mahkeme-i kübrâda Allah'ın şahitleriyiz."

O mahkeme-i kübrâda görevimiz var. Burada cihat edeceğiz, Allah'ın dinini yaymaya çalışacağız, çalışacaksınız. Herkesin görevi, benim de sizin de, çoluk çocuğunuzun da babanızın da, hanımların da beylerin de, herkesin görevi. Burada çalışacaksınız, yarın da mahkeme-i kübrâda diyeceksiniz ki;

"Yâ Rabbi! Ben Avustralya'da çalıştım, Brisbane bölgesinde Toowoomba'ya kadar, orada Townsville'e kadar, aşağıdan Sydney'e kadar, filanca mıntıkada faaliyet gösterdim, çalıştım ben yâ Rabbi! Ezan okudum, sarıkla gezdim, cübbeyle gezdim, parklarda ezan okuyup cemaatle namaz kıldık. Yazı çıkarttık, İngilizce küçük kitapçıklar, risaleler çıkarttık, dağıttık onları, 'İslâm Hak dindir' dedik, kitaplar bastırdık yâ Rabbi! Biz anlatmaya çalıştık Avustralyalı insanlara, Hazreti Adem'den kardeşlerimize anlatmaya çalıştık yâ Rabbi! Biz görevi yaptık. Biz bunlara söyledik ama bunlar dinlemediler."

Şahitliğimizi yapacağız, Allah bunları cezalandıracak. Diyecek ki;

Bak, benim mü'min kullarım gelmiş oraya. Ezan okumuşlar, namaz kılmışlar. Kitap basmışlar, İngilizce yayın yapmışlar. Radyolarda yayın yapmışlar, siz hiç dinlememişsiniz. Edepsizler! Bir de "Bilmiyoruz, haberimiz olmadı" diyorsunuz.

Niye haberiniz olmadı?

Bak, şahitler ne diyor?

Ne diyor şahitler!?

Bak! Bildiğiniz, duyduğunuz halde, *lâ ilâhe illallah*'ın Hak yol olduğunu, İslâm'ın Hak din olduğunu bildiğiniz halde, puta tapmanın, Buda'ya tapmanın doğru olmadığını bildiğiniz halde on tane put edindiniz, hepsi havaya gitti.

Onları gördüğünüz, bildiğiniz halde yine müslüman olmamışsınız! Bak, şahitler söylüyor. Haydi bakalım! Haydi cehenneme!..

Cehennem diyecek ki... Zebaniler cehenneme böyle zincirlerle, Allahu Teâlâ hazretlerinin huzuruna getirecekler. Sağa sola saldırarak,

böyle alevlerini uzatarak, muazzam böyle, haretle, şöyle gelecek cehennem... Allahu Teâlâ hazretleri kötülerini, mahkemede suçlu bulunanları cehenneme atacak, atacak. Şahit biziz.

Suçlular cehenneme atılacak, atılacak...

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ

مَزِيدٍ

*Yevme nekûlü li-cehenneme hel imtele'ti.*¹⁶

Sonra Allahu Teâlâ hazretleri her şeyi bildiği halde cehenneme hitaben soracak:

"Doldun mu yâ cehennem?"

Nasıl durumun? Kafirler içeri girdikçe doldun mu, sıkışıklık, izdiham var mı? Yer darlığı var mı, doldun mu?

Hel imtele'ti. "Doldun mu?" *Ve tekûlü.* "Cehennem diyecek ki." *Hel min mezîdi.* "Var mı daha yâ Rabbi? Varsa gönder de yakayım ben onları da."

---

¹⁶ 50/Kaf, 30.

Ve tekûlü hel min mezîdi. Gönder de yakayım.” diyecek.

Çünkü her insanın, kâfir ve mü'min her insanın, hem cehennemde hem cennette mekanı hazır. Yeri hazır, yer var.

Yer ne kadar var cennete?

En aşağı derecede, en sonuncu cennetlik, en aşağıda. En sonuncu cennetliğin cennetteki yeri, arazisi kaç eykır [ache]¹⁷? Eykırıc [acreage] mı, küçük mü, büyük mü; hücre mi, odamı, ne kadar?

En son cennete girecek cennetlik insanın, cehenneme girip cezasını çekip yandıktan sonra cennete giren en son insanın cennetteki yeri, bu yeryüzü ve bu semalar *-semâvât-i seb'i-* yedi kat sema kadar büyük olacak. En sonuncunun yeri!

Ne yapacak, oraları nasıl gezecek?

İsteddiği yere gidecek, uçacak cennette.

Çocuklar! Siz uçmak istemiyor musunuz ya?

---

¹⁷ İngiliz arazi ölçü birimi (4047 m²).

Cennette uçmak var, istemiyor musunuz?

Hepimiz istiyoruz, ben de istiyorum. Ooh!.. Şuradaki mülküne gideyim, 'hop!' oraya gidecek. Oradaki mülküne gideyim, oraya gidecek. İsteddiği yere gidecek. Cennette uçacak, istediği yere gidecek, istediği şey kendisine gelecek. İsteddiği değişiklikler olacak.

Allahu Teâlâ hazretleri görevini bilen, görevini idrak eden, görevinin idraki içinde olan, uyanık [kullarından eylesin.] Allah'ın sevdiği, Allah tarafından sevilen ve Allah'ı seven kullar olmamızı cümlemize Allah nasip eylesin.

Bir şey soracağım: Biz mi Allah'ı seviyoruz, Allah mı bizi seviyor?

f. Allah (c.c)a Karşı Edep

Allah bizi seviyor da ondan sonra bize İslâm'ı nasip ediyor.

Neden bize İslâm'ı nasip ediyor da falanca insana nasip etmiyor?

Bize hidayet vermiş de başkasına hidayet vermemiş, neden?

Allah, edepli kullarını, merhametli kullarını, terbiyeli kullarını, güzel davranışlarla bulunan

kullarını seviyor, onlara hidayet veriyor. Edepsiz kullarına vermiş bile olsa hidayeti alıyor, ayağını kaydırıyor. Her şeyin başı güzel duygular. Edep. Allah'a karşı edep.

Bizim en büyük edebimiz takınacağımız en büyük edep kime karşı?

Allah'a karşı.

Buna ne diyoruz?

Tasavvufta en önde öğrenilmesi gereken nedir?

el-Edebu ma'allah. "Allah'a karşı edep."

Her kulun ilk önce öğrenmesi gereken en mühim şey, Allah'a karşı edep. Kul Allah'a karşı edebli oldu mu, merhametli oldu mu, mütevazi oldu mu, Allah'ın sevmediği kötü huylardan kurtulmuş, iyi huyları iktisap etmiş oldu mu, böyle yaparsa bir kul, kâfir de olsa dalalette de olsa Allah ona ışık verir, hidayet eder, doğru yola çeker. Edepsizse vermez.

Bir misal anlatacağım. Çok anlattığım bir hikayedir. Bilmeyen de vardır bilen de vardır içinizde ama çok önemli bir olay. Bu zamanımızda olmuş bir olay.

Almanya'daki işçi kardeşlerimizden bir tanesi yaz aylarında hac olduğu zaman, düşünüyor. Ağustos ayında hacca gideceğim. Gidiyor patrona diyor ki;

"Ağustos'un şu vaktinden şu vaktine izin almak istiyorum, yıllık iznimi almak istiyorum."

"Olmaz" diyor, patron. "Olmaz, olmaz gidemezsin."

"Niye?"

"Çünkü o zaman imalatımız devam ediyor. Sen bana çok lazımsın. Sana o zaman izin veremem. Başka zaman verebilirim."

"Hayır o saatte gitmem lazım, o günlerde gitmem lazım." diyor.

Çünkü hac ya. Haccın tarihlerini, Kurban Bayramı'nın zamanını, gidecek zamanını hesaplıyor.

"O tarihte gitmem lazım."

"Veremem."

"Efendim vermeseniz de gitmek zorundayım." diyor.

"Olmaz" diyor, vermiyor.

"Vermesiniz de gitmek zorundayım."

"E işinden atılırsın."

"İşimden atılsam da gitmek zorundayım."

"E maddi bakımdan mağdur olursun, zarar edersin."

"Zarar etsem de gitmek zorundayım."

Allah Allah! Adam şaşırıyor bu sefer, diyor ki;

"Ya niye bu kadar ısrar ediyorsun sen, yani inat ediyorsun? Başka zaman git."

"Bu saatte gitmem lazım." diyor.

"Niye ısrar ediyorsun?"

"Bu saatte, bu tarihlerde benim dini görevim var, hac yapacağım. Kabe'ye gideceğim, Peygamber Efendimiz'i ziyaret etmeye gitmem lazım. Dini bakımdan görevim var, o da bu zamanlarda olduğundan, bu saatte."

"Haa, Tamam. O zaman pekala. Madem dini bir sebep var pekala. O zaman izin veriyorum, git." diyor.

Bunun o tarihlerde izne çıkmasını kabul ediyor, "Bir çare düşünüyoruz" diyor.

Bu da hazırlık yapıyor. Tam gideceği sırada patronun yanına gidiyor, diyor ki;

"Ben izne ayrılıyorum Allah'a ısmarladık."

Onlar "Allah'a ısmarladık"ı Almanca *auf wiedersehen* diyorlar. Tekrar görüşmek üzere, *see you again*, tekrar görüşelim gibi...

"Allah'a ısmarladık!" diyor.

Adam giderken diyor ki;

"Peki, güle güle. Tatilin hayırlı olsun. İyi tatiller filan. Ha Muhammed'e benden selam söyle!" diyor.

Alman!... Yani Hicaza gidiyor, Medineye'de gidecek diye;

"Muhammed'e benden selam söyle" diyor.

[Arkadaş anlatmaya devam ediyor;]

"Ben hacca gittim, hac vazifemi yaptım, Medine-i Münevvere'ye geçtim. Peygamber Efendimiz'in türbesini ziyarete gittim. Tam türbede Peygamber Efendimiz'in o yattığı yerin karşısında el pençe divan durmuştum. Gözlerim kapalıydı, salât ü selam getiriyordum, dua

ediyordum. Tam o sırada, bizim patronun Peygamber Efendimiz'e selam söylediği aklıma geldi." diyor.

Patronun ismi Hans'mış. Almanlarda da Hans ismi çok oluyor. Yani burada [Avustralya'da] John ismi gibi bir şey, böyle çok kullanılan bir isim. Demiş ki, yani böyle gözü kapalı, hitap ediyor;

"Ya Resûlallah! Bizim patron Hans size selam da söylemişti. Yani gayrimüslim ama, selam da söylemişti. Selam da tebliğ edilmesi gereken bir emanet, selam söylemişti." diyor.

Onun selamını orada söylüyor. Ondan sonra Türkiye'ye geliyor. Türkiye'de benimle konuştu;

"Hocam, vallahi daha Almanya'ya gitmedim, Almanya'dan Hans'ın müslüman olduğu haberi geldi. Hans'ın, patron Hans'ın müslüman olduğu haberi geldi." dedi.

şimdi bu neden?

Hans, o arkadaş hacca giderken, "Muhammed'e selam söyle" dedi. Bir nezaket gösterdi, bir centilmenlik yaptı. Güzel bir şey, yani

"güle güle" demedi, "Muhammed'e benden selam söyle" dedi.

Bu selam söylemek, bu kibarlık, bu nezekat, bu zarafet güzel bir şey. Bundan dolayı Peygamber Efendimiz'e selamı gidince;

"Yâ Resûlallah! Hans sana selam söyledi." [deyince] Peygamber Efendimiz ne demiştir?

"Pekala. Peki, ona da selam olsun." demiştir.

Peygamber Efendimiz bir insana selam olsun dedi mi ne olur?

Selamet bulur insan. Hans ondan imana geldi. Allah kalbine yumuşaklık verdi, aklına akıl verdi, çizgiyi geçti. Aptallar âleminde kalmadı, akıllılar âlemine ayak attı, mü'min oldu.

Ama neden?

Terbiyesinden, selam gönderdiğinden, edebinden...

Anlatabiliyor muyum?

Çok mühim bir olay!

Yani insan edepliye iltifata mazhar olur, ka-firse bile imana gelir, Allah lütfeder. Edepsizse, mü'minse bile kâfir olarak ölebilir. Edepsizse!.. Bir edepsizliğinden, imandan düşebilir. Bundan da tir tir titremek, korkmak lazım. Edepsizlik yapmamak lazım.

Görevi bilmek lazım. *Edeb ma'allah*, Allah'a karşı edebini takınmak lazım. Güzel kulluk etmek lazım. Vazifeyi güzel yapmak lazım. İslâm için güzel çalışmak lazım.

Güzel çalışmak ne derecede olacak?

Hocam, maaşımızın ne kadarını vereceğiz, ne kadar çalışacağız?

Senin canını da -canın!- malını da, Allah kendi yolunda feda etmeni istiyor. Hepsini istiyor. Az değil. Yani zekat miktarı değil bu iş, malının birazını ver demiyor.

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ

*Innallahe's-terâ mine'l-mü'minîne enfüse-
hüm ve emvâlehüm bi-enne le-hümü'l-cen-
nete.*¹⁸

“Cennet mukabilinde malını da vereceksin,
canını da vereceksin.” diyor.

Böyle!..

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ
تُنَجِّيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تَوَّابُونَ بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ
﴿١١﴾ وَأَنْفُسِكُمْ

*Yâ eyyühellezîne âmenû hel edüllüküm alâ
ticâretin tuncîküm min azâbin elîm.
Tû'minûne billâhi ve resûlihî ve tucâhidûne fî
sebîlillâhi bi emvâliküm ve enfüsikum.*¹⁹ “Ma-

¹⁸ 9/Tevbe, 111.

¹⁹ 61/ Saff, 10-11.

lınla ve canınla. Malını da ortaya koyarak, canını da ortaya koyarak, İslâm için çalışacaksın, çalışacağız.”

Vazife bu, vazife böyle. Yarım değil. Sadaka vermek, iâne vermek değil.

Şimdi burada cuma günü kova dolaştırıldı. Kağıt paraların sesi çıkmıyor, kovanın dibine indikçe madeni paraların tıngır tıngır tıngır... tıngırtısı duyuluyor.

Öyle değil! Malını ve canını Allah yoluna verecek.

Zor! Yani istenen şey, herkesin yapabileceği bir şey değil ama öyle olması lazım. Öyle olduğu zaman hayrı ve bereketi oluyor, yarım yamalak olunca olmuyor.

Allah gerçekleri görüp, gerçekleri anlayıp, gerçek müslüman olmayı nasip etsin. Hatalardan, günahlardan, edepsizliklerden bizi korusun. İslâm'a güzel hizmet etmeyi, görevi güzel yapmayı nasip etsin. Âhirette şahitliğimizi güzel yapmayı nasip etsin. Dünyada emr-i mâruf, nehy-i münker ve cihadımızı güzel yapmamızı nasip etsin. İki cihan saadetine erdirsin.

el-Fâtiha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
11 Ramazan 1418 / 09.01.1998
Avustralya

[Bütün DİĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'a PDF](#)
[olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

